

dela universitate — „inamovibili în marginile acestei legi.“

Consiliul general mai pune în categoria celor cu dreptul de a finamovibili și pe „institutoarele grădiniilor de copii“, pe „maiestri de ambele sexe ai scoalelor secundare“, — apoi adaugă:

„Ei nu pot fi permutați decât prin a lor expresă voință.“

„Nici o catedră nu se poate crea, nici desființa pe cale bugetară.“

În art. 8 proiectul de lege hotărăsește, că profesorii provizori vor primi numai nouăzeciimi din salariul, la care ar avea drept, dacă ar fi definitivi.

De ce? Pentru-ca să aibă un nou motiv de a stăruî să fie declarați definitivi, ceea-ce numai în virtutea unui examen se poate.

Consiliul general suprimă acest alineat.

Partea a doua a proiectului de lege se începe cu.

„Art. 9. Ministrul instrucțiunii publice și al cultelor este *capul* instrucțiunii publice și private.“

„El administrează instrucțiunea cu ajutorul consiliului de instrucțiune.“

Consiliul general pune în locul acestui articol:

„Art. 12. Ministrul instrucțiunii publice și al cultelor este *autoritatea supremă* a învățământului public și privat.“

„Ministrul exercită autoritatea sa prin mijlocirea consiliului permanent și a consiliului general.“

De aici înainte ministru și consiliu nu se mai pot întâlni. Pre când pentru ministru un singur consiliu există și acesta îi este de ajutor, pentru consiliul general există două consilii și ministrul are, cei-drept, autoritate, dar' numai prin mijlocirea acestor două consilii și-o poate exercita. Ba, dacă cercetăm lucrul mai cu din adins, ne convingem, că în adevăr autoritatea o au cele două consilii și ministrul e numai organul executiv, prin care ele își exercită autoritatea.

După proiectul consiliului general membrii acestui consiliu „se aleg direct dintre profesorii provizori și definitivi“ — și „candidații aleși vor fi numiți prin decret regal.“ Adeacă dreptul ministrului se mărginește la datoria de a obține decrete regale pentru cei aleși.

Ei primesc diurnă de 15 lei n. pe zi pentru timpul, cât ține sesiunea — și cheltuieli de călătorie, dacă nu sunt din București.

„Consiliul general deliberază asupra schimbării și întocmirii de programe nouă, asupra proiectelor de legi și regulamente relative la învățământ, în genere asupra tuturor măsurilor ce sunt a se lua pentru întinderea și îmbunătățirea învățământului.“

„Consultarea asupra tuturor materiilor ce intră în atribuțiunile consiliului general este obligatorie pentru ministru, nu însă și rezoluțiunile luate de dînsul în afară de cele relative la programe.“

Cine voește să secere glorie, trebuie să seamene fapte.

*

Înțelepciunea ne spune, că adevărul noroc provine numai din virtute.

Shakespeare.

*

Cel mai mare păcat al oamenilor bătrâni este, că nu-și mai aduc aminte că au fost și dinții tineri oare-când.

...?

*

Soarta este cel mai bun, dar' și cel mai avar educător.

Goethe.

*

Întemplerile mari, sînt chiar de o categorie cu domniile călători, și unii și alții totdeauna își trimit înainte pe cei-ce au să vestească, că ei merg.

*

Mamele, care își cresc bine pentru viitor pe copiii lor în cei dintâi cinci ani, — întemeiază țeri și cetăți.

Jean Paul.

*

Cine nu se înfrînează pe sine, pe acela îl înfrînează alții.

*

Cel-ce se plînge, că soarta l-a aruncat ca pe o minge încoace și încolo, acela ne arată totodată și slăbiciunile sale.

Bühlern.

(Va urma.)

Care va să dică ministrul este obligat a cere sfatul consiliului permanent, dar' nu este obligat a-l urma. Numai programele și-le rezervă consiliul general. Astfel, făcînd abstracțiune de programe, întregul consiliu general ne face impresiunea unui lucru de prisos. Căci dacă vrea ministrul să ceară sfatul oamenilor competenți în materie de învățământ, nu-l oprește nimeni să adune pe cei mai distinși dintre membrii corpului didactic și să discute cu ei, ear' dacă nu are trebuință de asemenea sfaturi, nimeni nu-l poate sili să țină seamă de „rezoluțiunile“ consiliului general. Și în adevăr așa au și făcut toți ministrii: mai înainte de a fi luat vre-o măsură, ei s'au înțeles cu aceia dintre membrii corpului didactic, în care aveau încredere, și n'au mai consultat pe consiliul general decât pentru-ca să împlinescă forma cerută de legea dela 1864. — Fără de voie ne întrebăm dar': care pot să fie motivele, pentru care corpul didactic stăruie asupra consiliului general?

Noi nu găsim decât unul singur: în consiliul general reprezentanții corpului didactic pot să-și exprime părerea, pe care o au despre ministru și în genere despre conducerea afacerilor învățământului, să facă presiune morală asupra guvernului și să obțină astfel îmbunătățirile, pe care le dorește.

De aceea ei cer, ca discuțiunile consiliului general „să fie aduse la cunoștința publică“, și ca decisiunile ministrului să poarte formula „auidind pe consiliul general de instrucțiune și în unire sau în neunire cu dînsul“.

Tot numai acest înțeles îl are și consiliul permanent propus de consiliul general.

Acest consiliu, compus din nouă membri numiți dintre profesori „după propunerea ministrului prin consiliul de ministri“, se întrunește „cel puțin de două-ori pe săptămână spre a-și da avisul asupra tuturor cestiunilor privitoare la direcțiunea instrucțiunii publice și private, asupra proiectelor de legi și de regulamente, asupra programelor și cărților didactice.“ El va fi consultat „sub clausă de nuliitate.“ — Dar' „decisiunile consiliului nu vor fi executorii decât după-ce vor fi învîntate de ministru.“

Nici acest consiliu nu are dar', în ultima analiză, decât menirea de a-l controla pe ministru și de a face presiune morală asupra lui, căci decisiunile ministrului au să poarte formula „auidind pe consiliul permanent etc.“

Cu totul lămurit ese la iveală tendința aceasta în art. 23 al proiectului compus de consiliul general.

„Consiliul permanent, — dică acest articol, — e dator a face la finele fiecărui an o expunere generală de starea și trebuințele instrucțiunii publice și private, care se va supune ministrului spre a se comunica consiliului general la începutul sesiunii anuale.“

Care va să dică în fiesce-care an ministrul are să se răfuiească cu reprezentanții corpului didactic: consiliul general are să raporteze, care au fost purtările domnului ministru, ministrul are să ducă el însuși acest raport în consiliul general, ear' consiliul general are să se pronunțe, dacă bine ori rău și-a exercitat ministrul „suprema autoritate“ prin mijlocirea celor două consilii.

Toate aceste ar fi lucruri foarte inofensive, dacă experiența n'ar fi dovedit, că astfel nu numai foarte lesne se produc conflicte între ministru, care este „suprema autoritate“, și membrii corpului didactic, care sînt „subordonații“ lui, ci se împedecă totodată și funcționarea regulată a întregului aparat.

Cu greu se va pute găsi deci un ministru, care va primi aceste propuneri ale consiliului general. Căci ministrul are să răspundă despre cele ce se petrec, și cu o asemenea lege nici un ministru nu poate primi răspunderea, că nu se vor păgubi interesele instrucțiunii prin amînările ce trebuie neapărat să urmeze din vecinicele consultări ale deosebitelor consilii.

Cu totul altfel e organizat „consiliul de instrucțiune“, *singurul*, pe care îl cere proiectul guvernului.

Dar' despre acesta ne rezervăm a vorbi atunci, când vom examina proiectul guvernului. (Va urma.)

Revistă politică.

Sibiu, 14 Ianuarie st. v.

Ministrul-president Tisza și ministrul de finance Szapáry vor pleca probabil încă în decursul săptămîinii acesteia la Viena, spre a lua acolo parte la o conferință ministerială, care va continua consultările în privința organizării gloateilor. După o depeșă ce o primesce din Budapesta „Neue Freie Presse“, se poate că ministrii unguresci se vor folosi de această ocaziune spre a negocia cu colegii lor austriaci și asupra concordatului. În cercurile partidului guvernamental circula faima, că chemarea ministrului-president Tisza la Viena stă în legătură cu situația externă, și această faimă se pare a nu fi tocmai nemotivată, cu toate că cele mai nouă sciri politice nu sînt de loc neliniștitoare, și după-cum asigură foile oficiale, pericolul unui războiu ar fi deocamdată cu totul înlăturat. Eată ce scrie în privința aceasta „Budapester Tagblatt“ dela 25 Ianuarie n.: „Nu mai începe îndoaia, că de astădată călătoria ministrului-president la Viena e de o mare importanță și din împregiurarea, că chemarea s'a întemplat aji, chiar înaintea votării asupra bugetului, se poate concluda, că stăm înaintea unei serioase crize politice. Dacă se va tracta de cestiuni transacționale ori bugetare, e vedit, că poziția d-lui Tisza se clătină în sus, dacă însă se va tracta de cestiuni externe, se poate admite, că stăm înaintea unor complicațiuni serioase și că pericolul unui războiu s'a apropiat din nou. Poate că dîile aceste vor aduce împărțări pozitive despre scopul călătoriei ministrului-president, până atunci însă va fi bine, a nu face nici un fel de combinațiune, spre a alarma și mai mult pe populațiunea și altfel destul de agitată.“

Cu privilegiul desbaterii asupra postului de etat la ambasade, principele de Bismarck a provocat în dieta prusiană o mare discuțiune și asupra „Reichstag“-ului. Bismarck a vorbit de trei-ori și simburile discursurilor sale e, că o cedare în ceea-ce privesc septenatul e imposibilă și că pentru cazul unei înnoite denegări a aceluia conflictul are să fie inevitabil. Principele de Bismarck a caracterizat compromisul septenatului de un drept consuetudină; el a imputat centrului, că promovează democrația socială; pe liberali i-a numit Kruypt-Republicani, în al căror „royalism lustruit“ n'are încredere. Alte lucruri nouă n'a dîs Bismarck de astădată, deoare-ce toate aceste imputări le-a mai auzit opoziția de repetite-ori dela el. Dar' mai important e aceea, că cancelarul de fer în două rînduri a îndrămat la periculoasă situație externă, accentuând, că desvoltarea corespunzătoare a organizațiunii armatei, după-cum se privesc ea de necesară în fața situației periculoase, nu se poate ajunge în trei ani.

Cestiunea bulgară formează încă tot nodul gordian al încurcăturilor europene. Până în momentul de față încă nu există nici o dovadă autorizată, că cabinetul rusesc are de gînd să renunțe la candidatura principelui din Mingrelia, nici că regența bulgară intenționează să demisioneze. Un fapt pozitiv pentru nisce presenme favorabile zace până acum numai într-aceea, că deputațiunea bulgară a fost invitată la Constantinopol, prin ceea-ce se deschid în cîtva prospectele pentru o consultare directă sau indirectă a aceleia cu ambasadorul rusesc de acolo.

Bucovina și convenția comercială cu România.

Sub titlul „Convențiunea comercială, vitele și grînele noastre“ cetim în „Revista politică“ următorul articol:

Di president al camerei noastre provinciale (căpitanul țerii) a exprimat în cuvîntarea sa de deschidere dorința bine motivată, ca să se restabilească o convențiune comercială între imperul nostru și regatul român. Dorința aceasta este fără îndoială expresia voinței populațiunii întregi bucovinene. Pentru-că tînde la ameliorarea stării sale economice, ea este de o importanță deosebită pentru țeara noastră. De aceea revenim la cestiunea aceasta.

Convenția comercială am rupt-o noi din cauze politico-economice prin legile din 29 Februarie 1880 relative la pesta bovină și la boalele contagioase de vite. Nu se poate nega, că tendința legii acesteia este foarte bună, dar' efectele ei n'au corăspuns de fel așteptării. Toată lumea credea, că vitele noastre vor crește înțecit în preț, dacă importul de vite din România se va sista. Toți agricultorii din țeară, mic și mare, s'au apucat cu predilecțiune deosebită de crescerea vitelor. Mulți proprietari mari și-au tixit grajdurile cu vite scumpe. Fondul țerii a pus la dispozițiunea agricultorilor un împrumut fără dobîndă de mai bine de jumătate milion fl., ca să se acuireze sîmînța de rasă de vite din țerile apusene. Șase ani de dîle au trecut de când s'a sistat importul vitelor din România. De șase ani de dîle așteaptă acei ce se ocupă cu prăsila vitelor la noi urcarea prețurilor în vite. Amăgirea lor este mare și toți spun cu mirare, că vitele lor erau mai căutate și prin urmare aveau și preț mai bun, când importul vitelor din România era liber. Dela războiul vamal încoace s'a observat același fenomen economic și la cerealele noastre. Mai multă ciudă decât mirare i-a apucat pe economistii noștri, că teoriile lor atât de frumoase se lovesc la realizare de piedeci neprevădute și neașteptate. Eată și aici o probă, că lumea merge pe calea sa naturală și că teoriile învățăților nu-i pot schimba cursul. Mai lesne este a explica cauzele efectului, decât a prevedea efectul cauzelor. Deși post festum, vom să ne pronunțăm și noi despre cauzele fenomenului amintit al scăderii prețului în vitele și cerealele noastre după închiderea hermetică a frontierei României, care mai înainte umplea piețele comerciale cu produsele sale agricole.

Principiul cunoscut, că prețul lucrurilor atîrnă dela căutarea și oferirea lor, joacă și aici rolul principal. Că noi am produce mai multe vite și mai multe cereale decât România și că prin urmare, prețul lor trebuie să scadă, nu poate afirma nime, pentru-că e știut, că produsele țerii noastre întrec numai cu puțin cantitatea, ce ne trebuie pentru noi înșine. Mulțimea vitelor și cerealelor noastre nu este deci cauza scăderii prețului lor. De aceea ea nu e de căutat aiurea, decât numai în cealaltă premisă, a cărei concluziune logică este prețul, și anume în întrebarea mărfurilor noastre. Fără doar' și poate faptul, că vitele și cerealele noastre sînt puțin căutate, este cauza prețului lor foarte scăzut. Dacă vom să și cauza de ce produsele țerii noastre nu sînt căutate, vom să explicăm fenomenului, pe care-l constatam mai sus.

Din experiența de toate dîile scim, că fiecare din noi se duce acolo să cumpere, unde știe că este marfă mai multă și prin urmare și mai într'ales. Astfel este și în lumea mare și tot așa o fac și comercianții cei mari. România le oferă vite și cereale multe și într'ales și într'un loc. Dacă-ți trebuie bună-oară 1000 de boi, în România îi capeți la doi trei proprietari.

La noi însă ești necesitat să cutrieri toată țeara, să umbli din sat în sat și dela casă la casă până vei strînge un număr mai însemnat de vite. Tot așa e și cu pâinea. Ca să faci cîteva vagoane de pâine, trebuie s'o strîngi mai întăiu cu demerlia și cu corețul. În România însă un singur proprietar sau arîndaș mare este în stare să-ți dea sute de vagoane de pâine. Neguțătorilor nu le convine și nu le place, să cumpere dela 100; ci se duc deci acolo, unde află marfă concentrată. Dacă cerem într'o dugheană ace și nu le aflăm, nu cumpărăm nici ată acolo, ci în altă dugheană, unde ni se oferă și una și alta.

Din aceste ajungem la concluziunea, că ofertul nostru este pentru trebuințele noastre interne prea mare, eară pentru trebuințele altor țeri prea mic. Comercianților externi nu li se rentează din cauzele indegetate, că caută marfă la noi.

Asta este cauza, de ce prețul vitelor și cerealelor noastre nu s'a urcat, ci a scăzut după închiderea frontierei României.

Exportul României pentru apus trecea în mare parte prin țeara noastră. De transporturile cele mari din România se anina și mărfușoara noastră, completându-le în cîtva pe cele dintăiu. Șeii cum face Jidovul sau omul cel sărac, care n'are car sau căruță sau nu i-se rentează să-și iee trăsura anume. El se pune cu demerlia sa de grâu sau cu corețul de ovės la drum și așteaptă până trece un gospodăru cu trăsura. Pentru cîtva cruceri gospodăru ia și tobultocul sau sacul celui sărac și îl duce la tîrg. Cam într'o astfel de poziție se află țeara noastră față cu România relativ la comerțul cu vite și cereale.

De aceea bine a făcut domnul president al camerei provinciale, dacă a accentuat necesitatea încheierii unei convențiuni comerciale cu România.

Cronică.

Noul șef al statului major. Comandantul de corp M. L. baronul Reinländer, care a sosit în 22 Ianuarie n. la Viena, a fost primit în audiență în două zile după oltă de către Maiestatea Sa Monarhul și decătră Archiducele Albrecht. „Militär Zeitung“ din Viena spune, că actuala prezentă a baronului Reinländer stă în legătură cu numirea sa iminentă de șef al statului major. Șeful de până acum al statului major M. L. baronul Beck va fi numit adjutant general al Maiestății Sale. M. L. baronul Reinländer a fost chemat în 24 Ianuarie n. la un dîneu la Archiducele Albrecht.

Numiri. S'au numit de judeci la curtea de apel din M-Oșorheiu: Iuliu Kozma, sub procuror de acolo și Dr. Vilhelm Binder, jude la tribunalul din Bistrița.

Transferare. Ministrul de justiție reg. ung. a transferat împrumutat pe Rudolf Gaibel, cancelist la tribunalul reg. din Sibiu și pe Emerik Nagy, cancelist la judecătoria cercuală din Orăștie.

Avis. Probele „Reuniunii române de cântări“ din Sibiu se încep mîne Joi în 27 l. c. n. la 6 oare seara în localul obi-cinuit.

Duelul Kozma-Várady. Sentența judecătorească din Cluj, prin care Kozma a fost condamnat la doi ani închisoare, a fost schimbată de către tabla reg. astfel, că pedeapsa s'a redus la un an închisoare.

În fața alegerilor. Cetim în „Aradi Közlöny“ dela 17 Ianuarie n.: „Fényes ebéd (prând strălucit) a fost ieri la casa ospitală a dlui episcop Ioan Meșianu. Între oaspeți a fost acolo și fratele ministrului-preșident Ladislau Tisza, deputat dietal, care de prezent petrece în Arad; mai departe comitele suprem Ladislau Fábrián; primarul Iuliu Salacz; Aurel Végh, consilier reg. și director de bunuri; Carol Ottrubay, președintele tribunalului; Carol Pekár, inspectorul superior al căilor ferate ung. de stat; Petru Atzél; Dimitrie Bonts; Iosif Varjassy; Alexie Kuncz, directorul dela liceu; Arpad Varjassy, inspector reg. da scoale; George Parecz, procuror reg.; Urbányi, căpitan superior de poliție; Petru Kerner, directorul preparandiei de stat; Ioan Vannay, președintele sedrii orfanale; Rezső Löcs, inspectorul reg. de dare; Alexandru Hász, președintele camerei advocatiale; Iuliu Szatmáry, protonotar comitatens; Lazar Ioanescu, protofiscal; baron Anton Bánhid, pretorul central; Ioan Beleş și Petru Truția, deputați dietali; Ioan D. Popovits; Ioan Goldis și Ignăție Pap, secretar episcopesc. Primul toast l'a ținut episcopul Meșianu cu obicinuita-i amabilitate în sănătatea iubitorilor sei oaspeți și cu deosebire în onoarea comitelui suprem Ladislau Fábrián, pe care pentru prima oară îl salută în calitate de fôispán la masa sa. La toastul episcopului a răspuns comitele suprem Ladislau Fábrián, care, ridicând paharul în sănătatea gazdei, a episcopului Meșianu, în cuvinte frumoase i'a preamărit meritele lui patriotice. Societatea la toastul fôispán-ului a dat un echo prin „éljen“-uri însuflețite. După aceasta Dimitrie Bonts a toasat pentru distinsul oaspe al orașului Arad, Ladislau Tisza, care deja atâte merite și-a câștigat pe terenul public. Îndată după aceasta Ladislau Tisza a ridicat paharul pentru concordia frățească, a cărei realizare el i'a propus-o de problemă în viață. Iosif Varjassy a vorbit în asemenea înțeles, accentuând necesitatea concordiei cu naționalitățile-sorori vecine, care doresc să fie în alianță cu noi, ca la timpul seu cu puteri unite să ne apărăm în contra dușmanului comun. Ioan D. Popovics a toasat pentru primarul Iuliu Salacz, — Carol Pekár în versuri spirituale a toasat pentru episcopul Meșianu, — Iosif Goldis pentru directorul bunurilor Aurel Végh, care și până acum deja atât de mult a lucrat pentru înflorirea Aradului, — Iosif Varjassy a toasat pentru Carol Ottrubay, noul preșident al tribunalului, a cărui denumire a întîmpinat atât de generală mulțumire și simpatie, — Ioan D. Popovics pentru Dimitrie Bonts, consilier reg. și notar public, — Dimitrie Bonts pentru Carol Pekár, inspectorul suprem al căilor ung. de stat, — Ioan Goldis a mai toasat pentru Iuliu Szatmáry, bravul și neobositul protonotar al comitatului Arad, — Ioan D. Popovics a toasat apoi pentru eruditul director dela liceu, Kuncz etc. E de observat — încheie „Aradi Közlöny“, — că dl vice-comite Ormós, petrecînd din oficiu pe timpul acesta în Chișineu, n'a putut fi prezent la masa confidențială, care până seara târziu a ținut la oltă splendidă societate.“

Tot „Aradi Közlöny“ dela 24 Ianuarie n. ne spune, că la 22 l. c. a fost din nou masă mare la pîrîntele episcop Meșianu, la care au participat: Petru Ormós, Dr. Jánosy, Ștefan Simay, Constantin Gurban, Adam Ballay, Ludovic Frint, Dr. Múlek, Vilhelm Tarjányi, Dr. Oncu, Nicolau Lukács, Dr. Ioan Darányi, Iosif Gall (jude de tribunal), etc. etc. Toastul dîntău l'a ridicat pîrîntele episcop Meșianu pentru vici-spanul Ormós; acestuia a urmat apoi o mulțime de toast. Masa s'a ridicat numai târziu după amăci.

Cunoscințele financiare ale „pîrîntilor patriei“. „Budapester Tagblatt“ primesce următoarea scrisoare: „Spre cea mai mare a mea surprindere am citit în foile de astăzi, că Fran-

cisc Pulszky a ținut în cea din urmă ședință a parlamentului un discurs despre finanțele Ungariei și nu le-a aflat pe aceste de loc desperate. E cestiune de gust, și Francisc Pulszky are poate dreptul, să tracteze de un bagatel deficitul de 80 milioane floreni. E însă cu desăvîrșire necuvincios, ca un politic serios să afirme într'un discurs bugetar lucruri nebune. Francisc Pulszky a dis între altele: „...Mi-a venit apoi în minte, că înainte de asta cu vre-o câteva săptămîni a fost întrebare un renumit ministru german, dacă va fi sau nu va fi rășboiu? Acesta luă în mînă o foaiă și dișe: Cursurile nu cad, prin urmare nu va fi rășboiu. Tot aceea o cred și eu; e în sfîrșit vorba de bani și piața de bani o scie mai bine, dacă sîntem ori nu într'o situație desperată. Eu de asemenea am luat a mînă foile și, fiindcă stau afară de partide, am luat pe „Pester Lloyd“ și pe „Egyetértés“ și m'am uitat în amîndouă la cursuri. Am aflat, că renta de aur stă preste *pari*. Tot nu ne aflăm într'o situație atât de rea; pentru-că oamenii, în ale căror mîni se află renta de aur — doresc, ca cît mai mult să se afle în mînă opoziției — vor sci, care e interesul lor și dacă noi am fi într'o stare atât de desperată, nu s'ar plăti la cursul de 101—102 ceea-ce după părerea lor nu prețuesce nimic, deoarece-stă la fi ruinat.“ Că Francisc Pulszky e de părere, că cursurile fac rășboiu și pace, e deja caracteristic pentru serioșitatea, cu care tractează el cestiunile politice; că el povestesc însă unei societăți serioase, că renta de aur ungurească stă preste *pari*, e ceva mai mult ca o glumă. Nu scie dl Pulszky, că renta de aur ungurească o rentă de aur, și că augiul de aur face 25 procente? Nu, el nu o scie aceasta, căci altcum n'ar pute dișe, că cursul de 101—102 dovedesce, că renta de aur stă preste *pari*. Sperez, că dl Pulszky îmi va permite să-i spun, că în foia cursurilor ar trebui să fie renta de aur notată cu 126—127, ca să stee preste *pari* și că aceea stă astăzi 21 procente sub *pari*! Și asemenea înțelepciuni buciună dl Pulszky pe lîngă aprobarea partidului guvernamental! Într'adevăr, trebuie să te dai preste cap cînd vești, cîtă exactitate desvôltă membrii partidului guvernamental și amicii guvernului și ce fel de simplitate posed ori trebuie să simuleze, spre a afla de suportabile scandalosele raporturi financiare... Un proprietar de rentă de aur, ce — cu părere de rău — stă sub *pari*.“

Despre petrecerea din Borgo-Tiha, ce s'a arangiat la anul nou românesc, primim următorul raport: „La începutul petrecerii s'au declarat nisee posii bine alese, precum: „Nu desperați“, poezie de Iosif Vulcan, declamată de d-soara Valeria Pop; „Românul“, poezie de G. Teut, declamată de dl înv. Victor Avram; „Păstorii și plugarii“, poezie de V. Alexandri, declamată de d-soara Alexandrina Sohorca. Declamările au decurs foarte bine, cu deosebire tinerele copile de scoală, Valeria Pop, fîca dlui protopop gr-cat. din Tiha, Moise Pop, și Alexandrina Sohorca, fîca dlui preot din Sân-Georgiu, Silviu Sohorca, — prin declamarea corectă, au întrecut toate așteptările publicului. Au făcut onoare atât pîrîntilor, cît și sexului, la care aparțin. Dl Dolaga a cetit o legendă populară „Sandra“, operat propriu, scris în stil popular foarte frumos. A satisfăcut în mare măsură pe publicul de față. După aceste a urmat petrecerea cu joc. Sala era foarte frumos arangiată, cu manufacturi din industria națională de casă, cu ștergare și țoluri făcute de mînă țerancei române de pe această vale, care ar face onoare la orice expoziție. Jocul s'a început cu „Hora și Ardeleana“. Venitul petrecerii a fost destinat în favoarea școlii confesionale din B-Tiha. Mulțumim din inimă dlui Dolaga, că ne-a dat ocaziune să ne intrunim în ziua dîntău a anului, ca să ne urăm unul altuia „an nou fericit“, și asigurându-l de stima și încrederea noastră, dorim ca să se stabilească la vatra pîrîntescă, ca să ne poată face multe petreceri, și să ne dea multe ocazii de intrunire.“

Cor nou de plugari. Cetim în „Biserica și școala“ din Arad: Precum ni se scrie, s'a înființat un nou cor de plugari în comuna Pauliș, protopresbiteratul Radnei-Totvradiei sub conducerea lui Demetriu Șuman, membru al vestitului cor de plugari din Chisetteu. Acest cor a cîntat pentru prima-dată sfînta liturgie în ziua sfîntului Botez al Domnului din anul curent, și deși timpul, de cînd se exercitează acest cor, a fost scurt, totuși toate cîntările s'au executat cu toată precisiunea, — așa încît plugarii nostri din pîrțile de dincoace de Mureș nu voese să rămână întru nimic înapoia fraților lor din pîrțile Belintului.

Tălhărie în pădure. În săptămîna trecută, un Român din Rășinari, care sosise cu trenul din România în Sibiu aducînd cu sine 300 fr. ce i'a cîștigat acolo, a fost atîcat mergînd spre Rășinari de trei feciori de Sas din Cisnădioară. Aceștia l'au aruncat la pămînt, l'au bătut, și l'au jăfuit de toți banii și vestimintele. Cu greu se tărise bietul țeran pînă în Rășinari, unde a denunțat faptul gendarmeriei de acolo, căreia i'a și succed să prînda pe tălhari și să-i aducă judecătorei din Sibiu.

Organul rusesc „Warszawski Dzienik“. ce apare în Varșovia i's-a dotras din partea ministerului de interne debitul postal pe întreg teritoriul Ungariei.

Di Cogălniceanu a cercetat pentru prima oară de cînd a fost bolnav, în 24 Ianuarie n. camera României. El mulțumii camerei și gu-

vernului pentru pensiunea votată și dișe, că va lupta pînă la sfîrșitul vieții pentru binele patriei.

Pregătiri de rășboiu rusesci? Un mare număr de artilerie de fortăreață va întări garnisoana de apărare a fortărețelor Pulawy, Zemosc, Modlin și Demblin. Paza granițelor rusesci s'a întărit și militarii acestei paze au primit în loc pistoalelor, revolvare. — După-cum spun depeșele diarelor „Dziennik Polski“ și „Kurier Swowski“ au comandat dela calea ferată Lemberg-Cernăuți 10 neguțatori rusesci două mii vagoane pentru a le folosi pentru transportul de diferiți articoli din Bucovina la Odessa.

Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

Nr. 2/1887. **Proces verbal** al comitetului luat în ședință dela 1-a Ianuarie n. 1887.

(Urmare și fine.)

Președinte: Iacob Bologa, vice-președinte. Membri prezenti: G. Barițiu, B. P. Hârșanu, I. Popescu, Dr. Il. Puscariu, E. Măcellariu, Z. Boiu, P. Cosma.

Secretar: Dr. D. P. Barcianu.

Nr. 18. Dr. Rubin Patîța, avocat în Alba-Iulia întreabă, dacă foia Asociațiunii se va trimite în acest an gratuit membrilor. (Nr. 321/1886.)

— În conformitate cu concludus adunării generale din Alba-Iulia expedițiunea gratuită a foii „Transilvania“ pentru membrii Asociațiunii, cari au plătit regulat taxele pentru anul premergător, se va face cu începere dela 1 Ianuarie 1887.

Nr. 19. Elia Vlassa, canonic în Blaj cu ocaziunea trimiterii taxei de membru pe doi ani notifică, că în Blaj nu s'ar afla nimeni, colector de taxe. (Nr. 399/1886.)

— Spre știință cu aceea, că în Blaj există subcomitet reconstituit în toată forma, la care se pot plăti taxe de membru.

Nr. 20. Au intrat la comitet taxe de membri și de diplome dela: Andreiu Medan din Șomcuta 5 fl.; Basiliu M. D. Bașota, jude la trib. reg. în Alba-Iulia 5 fl.; Alexandru Micu, vicar în Făgăraș 5 fl.; Simeon Micu, profesor în Blaj 5 fl.; George Maxim, major c. r. în pensiune 5 fl.; Dr. Augustin Bunea, vice-notar și asesor consistorial în Blaj 6 fl.; Ioan M. Moldovan, Vasiliu Olteanu, avocat, amîndoi din Blaj câte 5 fl.; Ludovic Csato, avocat, Demetriu Turcu, amîndoi din Blaj câte 6 fl.; Lazar Vlad 1 fl. ca membru ajutător, Avram Păcurar, protopop în Ila-Mureșană taxa pe 2 ani cu 10 fl.; prin dl Rubin Patîța 49 ca taxe dela Candid Moldovan, paroch gr-or. în Totoiu, Ioan Magda, paroch gr-or. în Drimbări, Ioan Coșer, avocat în Alba-Iulia, și Iuliu Moldovan în Totoiu și taxe de membri ajutători: Ludovic Andrei, notar cercual de-jos taxa pe 2 ani cu 10 fl., Elia Vlassa, canonic în Blaj taxa pe doi ani cu 10 fl.; Adam Cristea, eroit în Orăștie 5 fl.; dl Aurel Chisbac, medic în Bucium 5 fl.; Todoran Andreiu din Gherla a 2-a rată din taxa pro 1886 cu 2 fl. 50 cr.

— Petra Petrescu din Brașov 5 fl.; Porre Teodor din Alba-Iulia taxa pe jumătate cu 2 fl. 50 cr.; I. M. Moldovan și Simeon P. Mateiu câte 5 fl.; Dr. N. Călefar din Seliște 5 fl. (Nr. 197, 199, 212, 215, 260, 269, 270, 277, 288, 321, 396, 399, 402, 403, 406, 408, 409, 410, 411/1886.)

— Spre știință.

Sibiu, d. u. s.

Iacob Bologa m. p., Dr. D. P. Barcianu m. p.

v.-președinte. secr. II-lea.

Autenticarea acestui proces verbal se în-

crede dlor Dr. Puscariu, Boiu, Cosma.

S'a cetit și autenticat.

Sibiu, în 10 Ianuarie 1887.

Dr. I. Puscariu m. p. Z. Boiu m. p.

P. Cosma m. p.

Istoriografia asupra Românilor.

II.

(Urmare și fine.)

După-ce se organiză Români în state dincoace de Dunăre, fură ei în urmă învinși de către Unguri, după lupte mari și deveniseră aliații lor. După opinia lui Petru Maior trăiră în pace colonistii romani atît cu Goții cît și mai târziu cu Hunii și după-ce părăsiră Avarii Dacia deveniră ei stăpînitorii țerii acesteia (Ardeal). Români primiră apoi pe Unguri în țeară — nu ca învinși, ci în urma unei învoeli libere politice. Mai idealistă e opinia lui Maior, — căreia însă nu urmează Xenopol — asupra originii poporului român. Hunfalvy o descrie cu următoarele cuvinte: „Maior lasă pe toți Dacii exterminați și pe colonistii romani venind cu femeii și copii în țeara deșertă ce o împloră dela Tisza pînă la Marea-Neagră și dela Carpații nordici pînă la Dunăre și unde ei duseră cu totul neamestecați cu barbarii o viață curată romană. Aurelian a scos legiunile din această provincie mare și frumoasă, s'au și dus colonistii din Dacia-Traiană în Mesia; dar' numai inimicii Românilor cred, că toți colonistii romani s'au scos și numai invidia lasă să creadă pe acești inimiți, că Români de astăzi dincoace de Dunăre au venit cu secolii mai târziu din alte provincii în țeara lor de astăzi. Contra acesteia opinează Hunfalvy, rîzîmîndu-se pe dișa lui Mommsen, după care s'a colonizat Dacia de Traian cu poporațiunea scoasă din Dalmatia și Asia-mică, că poporațiunea de astăzi a Ardealului, care într'adevăr este de origine romană, nu izvorează din colonistii Traiani. Contra argumentării acesteia a lui Hunfalvy se poate

de sigur obiecta, că e deja constat, că colonistii romani fie ei veniți din Asia-mică sau din Dalmatia, ori că au venit deja cu limba romană, sau că se romanisară în urmă; dacă așadar originea latină a Românilor de astăzi din Ardeal e cauza unică, de ce nu pot fi ei urmașii colonistilor vechi romani din Asia-mică și Dalmatia și amestecată cu poporațiunea indigenă, e cel puțin neconvîngător.

Autorul opului acestuia reprezintă în desfășurarea sa opinia lui Balcescu și celorlalți scriitori români, după cari poporațiunea română, deși se suise în munți și de aici înapoi la văi, ca să scape de barbari, să fi păstrat romanitatea sa, ca o obiecțiune deșertă motivînd, că atunci n'a fost nici cînd o vreme, în care să nu fi domnit barbarii în văi, și că în munții, care încungîură Ardealul, au locuit barbarii, cari se schimbară necontonit. Deși nu se poate obiecta nimica contra părții prime a opiniei autorului, totuși nu se poate aproba partea a doua a ei: căci barbarii, cari au venit din văi, vor fi preferat totdeauna văile munților și nimenia nu ne contestă, că ar fi locuit ei în munți.

În despărțitura a cincia a cercetărilor sale critice se încearcă autorul de a desaproba opinia lui Xenopol asupra vechimei Românilor în Ardeal, care o dovedesce prin numărul lor cel mare, prin diferența lor de Români de Sud, „Niebelungenlied“ și prin sciri istorice. Pentru scopul acesta induce el un document al regelui Andreiu III, din anul 1293, care dișe, că „toți Români, cari se află pe moșiile nobililor sau a altora, sînt de a se strămuta pe moșia regală Székes, și de s'ar întempla asta și cu forța. Din acest document deduce Hunfalvy, că numărul Românilor ar fi fost prea mic pe la anul 1293, că s'au putut așeza într'o moșie regală.

Silogismul acesta pare a fi îndrăsnit, căci în documentul acesta e vorba numai de Români ce trăiau pe moșiile nobilimii, cari au fost supuși regali, și nu de toți Români ardeleni. Români în Ungaria și Ardeal locuit-au dintru început numai pe moși regale; părăsind ei acesteia spre a se așeza pe moșiile nobilimii, perdû fiscal veniturile sale și pentru aceea porunci regele ca să-i aducă cu forța pe la moșiile sale.

Arătînd Xenopol mai departe — cum s'a amintit — un loc din „Niebelungenlied“ ca măr-turie pentru Români din Nord, citează Hunfalvy cu ocazia desfășurării critice a acestui punct locul respectiv după traducerea lui Lachmann în cartea sa, pe cînd Lachmann n'a făcut nici o traducție a lui „Niebelungenlied.“

Cu ocazia aceasta vreau să ating încă o eroare cronologică a lui Hunfalvy: el ține pe regele ungar Béla III (1147 — 1196) de contimporanul regelui româno-bulgar Kaloyan sau Ioanițiu (1197 — 1207), dișînd: regele ungar Béla III îl ținû de usurpator și ocupă o parte a teritoriului seu. Și cele multe sminteli contra limbii și ortografiei române, cari le comite autorul, conturbă dișînd: „dacinele“ în loc de „dătimele“, de „una sanze“ în loc de „un sânge“, „nepocincia“ în loc de „nepuțință“ ș. a.

Într'un alt capitol combate autorul opinia lui Balcescu asupra dominațiunii pretinse a vovodilor moldoveni și munteni asupra unor părți a Ardealului, legătura imaginată a Ardealului, Moldovei și Valachiei și tratează în urmă la finea cărții deja amintită a lui Pic: „La cestia română-ungară 1885“, supunînd deducțiunile etnologice ale acesteia unei critice aspre.

Cartea lui Hunfalvy e scrisă interesant și ne face cunoscută o parte mare a istoriografiei române; critică unele exageranțe ale ei, urmăresce mai mult însă scopul, de a descoperi numai umbrele, prin ce se cunoașce tendința de a discredita în ochii publicului puțin cunoscut istoriografia română. Era de așteptat, ca autorul să fi scris în cartea sa și despre părțile cele bune ale istoriografiei române.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 26 Ianuarie n. Casa deputaților. S'a așternut raportul comisiunii financiare despre deficitul expoziției. După Polonyi și Csanády, în desbaterea bugetului, vorbesce referentul. Votarea se va face probabil mîne.

Raab, 26 Ianuarie n. Alegerea deputatului dietal a început înainte de amăci; pînă la 11 oare a avut ministrul Baross 319 voturi, ear' Krisztinovich 192 voturi.

Suakin, 26 Ianuarie n. La țermurele Mării-Roșii a izbucnit rășboiu între Italieni și Abisinienii. Abisinienii au atacat Masaua, au fost însă respinși de Italieni. Italienii au cerut întăriri, ce au și plecat din Roma într'acolo.

Berlin, 26 Ianuarie n. „Reichsgesetzblatt“ publică ordonanța imperială, ce opresce exportul de cai preste toate granițele față cu străinătatea. Oprirea intră numai decăt în vigoare.

Roma, 26 Ianuarie n. Principii Alexandru și Francisc Iosif de Battenberg au plecat ieri din Milan la Genova.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Piața din Sibiu, 25 Ian. Grâu hectolitra 74—80 chilo fl. 5.— până fl. 5.80, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 3.80, până fl. 4.60 sâcra 68 până 72 chilo fl. 3.40 până fl. 3.80, orș 58 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 45 chilo fl. 1.80 până fl. 2.20, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 3.50 până fl. 3.90, mēlaiul 76 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.50 până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 7.50 până fl. 8.50 fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slānina 100 chilo fl. 46.— până fl. 48.—, unsoarea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, sēu de lumini fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sēu fl. 44.— până fl. 48.—, sāpunul fl. 22.— până fl. 25.—, fēn 100 chilo fl. 1.60 până fl. 1.90, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 2.50, spirul p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 30 cr. carnea de vițel 26 până 45 cr., carnea de porc 38 până 44 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouē 10 cu 24 până 28 cr.

Tērgul de rīmātōri în Steinbruch. În 22 Ian. n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresci grei, tineri 43.½ cr. până 44.— cr., de mijloc 43.½ cr. până 44.— cr., ușori 40.— cr. până 41.— cr., marfă țerāneascā, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 42.½ cr. până 43.— cr., ușoară 42.— cr. până 43.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.½ cr. până 41.— cr., îngrāșāți cu ghindă 30.— cr. până 34.— cr. per 4% cumpēniți la garā.

Cursul pieței din Sibiu

din 25 Ianuarie st. n. 1887.

Hārtie-monetă romānă . . .	Cump.	8.35	vēnd.	8.40
Lire turesci	"	11.18	"	11.28
Imperiali	"	10.17	"	10.27
Ruble rusesci	"	1.16	"	1.17

Bursa de București.

Cota oficială dela 24 Ianuarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) . . .	Cump.	93.½	vēnd.	94.½
" Rur. conv. (6%) . . .	"	86.¼	"	87.—
Acț. de asig. Dacia-Rom. .	"	262.—	"	264.—
Banca națională a Romāniei	"	1000.—	"	1015.—
Împr. oraș. București . . .	"	35.—	"	36.—
Acț. de asig. Națională . . .	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	—	"	—
Schim 3 luni	"	25.13¾	"	—
Societ. const.	"	143.—	"	147.—
Aur	"	17.½	"	17.¾

Bursa de Budapesta

din 25 Ianuarie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6% . . .	—
" " " " 4% . . .	99.—
" " hārtie " 5% . . .	89.10
Împrumutul căilor ferate ung. .	147.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . .	96.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . .	125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . .	115.50
Bonuri rurale ung.	103.50
" " " cu cl. de sortare . . .	103.50
" " " bănățene-timișene . . .	103.50
" " " cu cl. de sortare . . .	103.50
" " transilvane	103.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dițina ung. de vin . . .	99.—
Împrumut cu premiu ung.	118.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . .	119.50
Renta de hārtie austriacă	79.50
" " argint austriacă	80.—
" " aur austriacă	109.75
Losurile austr. din 1860	134.—
Acțiunile băncei austro-ungare	862.—
" " de credit ung.	285.50
" " " " austr.	278.70
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	10.06
Mārci 100 imp. germane	62.50
Londra 10 Livres sterlingi	127.50

Bursa de Viena

din 25 Ianuarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6% . . .	—
" " " " 4% . . .	99.05
" " hārtie " 5% . . .	89.35
Împrumutul căilor ferate ung.	146.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) . . .	95.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) . . .	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) . . .	116.50
Bonuri rurale ung.	103.70
" " " cu cl. de sortare . . .	103.50
" " " bănățene-timișene . . .	103.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare . . .	103.50
" " transilvane	103.50
" " croato-slavone	105.50
Despăgubire pentru dițina ung. de vin . . .	—
Împrumut cu premiu ung.	117.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin . .	118.50
Renta de hārtie austriacă	79.25
" " argint austriacă	80.50
Renta de aur austriacă	109.25
Losuri austr. din 1860	134.—
Acțiunile băncei austro-ungare	859.—
" " de credit ung.	286.25
" " " " austr.	278.80
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.97
Napoleon-d'ori	10.06½
Mārci 100 imp. germane	62.45
Londra 10 Livres sterlingi	127.55

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în Sibiu,

[286] 37

fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc

Sume asigurate pe vieță

în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 " 34,761.25	în a. 1883 " 32,843.10
în a. 1884 " 24,778.08	în a. 1884 " 40,084.13
în a. 1885 " 35,702.29	în a. 1885 " 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Librăria

Henric Zeidner,

tērgul grāului Nr. 554 în Brașov,

Succesor al librăriei

[311] 5

H. Dressnandt,

tērgul grāului Nr. 556 în Brașov,

se recomandă cu asortimentul lor bine provēdūt cu cărți, musicalii, charte geografice, globuri, produse de arte, tablouri, reviste, foi periodice și diare. Cele ce nu se află la dispoziție, se comandă în timpul cel mai scurt, ori-unde s'ar afla, cu prețul fix original. Deasemenea posed material abundant pentru scris și desemn. Marfă bună, prețuri moderate.

Comandele făcute de dinafară se efectuesc prompt prelungă rabate corespundătoare.

Totodată atragem atențiunea onor. public binevoitor asupra edițiunilor următoare apărute:

Basmele Romānilor, Nr. 1—12 à	—02
Budiu Paul, profesor gimnasial: Curs de limba maghiară pentru scoalele gimnasiale, reale inferioare, pedagogice, și pentru privați, prelucrată după Töpler, metoda lui Ahn, legat 1.—	—90
Cāntece de Irođi la nascerea Domnului, împreunate cu câteva cāntări naționale	—10
Dogariu D. și Dariu I.: Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—100 după sistemul decadic pentru începătorii din anul I. și II. de școală. Edițiunea II. revēdūtă, corectată și înavuțită	—30
— Aritmetică. Exerciții practice cu numerii dela 1—1000 pentru începătorii din anul al treilea. Edițiunea II. revēdūtă, corectată și înavuțită (sub tipar)	—20
Dogariu D.: Aritmetică. Cele patru operațiuni fundamentale cu numeri întregi de o numire, cu numeri decimali și cu numeri de mai multe numere	—35
Dariu I.: Aritmetică, pentru anii din urmă ai școlii primare	—45
Dariu I.: Arion sau culegere de 187 cāntări naționale, ediția a II. cu 16 ilustrațiuni, legat. à —40, broș. à	—30
— Micul rugător	—10
— Micul cāntăreț în biserică	—10
Dorca: limba germană, legat	—50
D. Făgărășan & S. Moldovan, profesori: Geografie pentru scoalele populare române, legat à —35 broș. à	—30
Filipescu Iulian: Chemia anorganică, lucrată pe basa teoriilor mai nouē și întocmită pentru scoalele medii cu figuri în text	—80
D. Făgărășan & S. Moldovan: Geografie pentru scoalele medii, prelucrată pe basa planului ministerial mai nou, după D. Laky. Tomul I. Ungaria și țerile împregiurul Mării-Mediterane 1886, legat 1.40, broșurat	1.20
Hințescu I. C.: Bucătăreasa națională, carte de bucate a bucătăriei române, franceze, germane și maghiare, cu 1465 de recepte (fl. 3.—) acum numai	—80
— Cāntece de Irođi; broșurat, edițiunea II.	—10
— Întēmplările lui Păcală, o istorioară veselă în 25 capuri	—10
— Pățāniile mult cercatei Griselde, istorioară morală prea întresantă	—10

Lengeru I.: Despre metri în poesiile lirice ale lui Horațiu	—40
Moianu George, învățător: Economia Cāmpului și grādinăritul pentru scoalele populare	—25
Pop Nicolau Dr.: Geografia Ungariei și elemente din geografia generală pentru scoalele populare. Edițiunea 5-a cu charta Ungariei	—35
— Istoria Ungariei și elementele din istoria generală pentru scoalele populare. Edițiunea 8-a	—25
— Elemente de istoriă și geografică pentru clasele gimnasiale și reale inferioare. Evul mediu	—45
— Schiță din privirea Brașovului cu privire specială la Romāni	—25
Tacit I. Corneliu: Gramatica latină, teoretică și practică cu vocabular, partea I-ă, formele regulate pentru clasa I-ă gimnasială	1.—
— Partea II. forma neregulată pentru clasa II. gimnasială	1.—

Brandner A.: Elena, Polca franțaise p. Pfte.	—35
Paba F. Z.: Potpouri din melodii naționale române p. Pfte.	—70
— Concordia-Vals p. Pfte.	—50
— Victoria-Quadril p. Pfte.	—40
— Harmoniu-Quadril p. Pfte.	—40
Ivanovici: Valurile Dunării, Vals p. Pfte.	—90
— Valurile Dunării, Vals p. Cant cu Pfte.	—90

Prospectul Brașovului, privit de pe Belvedere și litografia în colori după fotografia	—20
Fotografii din Brașov, Cabinet	—50
Posa lui Andreiu Baron de Șaguna, Arhiepiscop și Metropolit al Romānilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria etc. 57/41 cm.	—40
Posa lui Iancu 57/41 cm.	—40